

محمد داوری؛ دولت چهاردهم باید دست رد محکم به سینه افراد فرصتطلب و قدرتطلب بزند

بررسی مطالبات فرهنگیان از دکتر پزشکیان در گفتوگوی «شرق» با کارشناسان

وزیر آپ؛ وزیر تحولخواه

پس از انتخاب دکتر پزشکیان به عنوان رئیس‌جمهوری ایران، گمانه‌زنی درباره کابینه چهاردهم آغاز شد. بر همین اساس انتخاب وزیر آموزش و پرورش دولت چهاردهم نیز هر روز و هر لحظه داغ شد. در سایه توجه فرهنگیان به موضوع نامزد وزارت یک بار دیگر فرهنگیان درباره دغدغه‌ها و چالش‌های این وزارتخانه در سپهر عمومی کشور به بحث و گفتوگو پرداختند

غزل ایمانی: پس از انتخاب دکتر پزشکیان به عنوان رئیس‌جمهوری ایران، گمانه‌زنی درباره کابینه چهاردهم آغاز شد. بر همین اساس انتخاب وزیر آموزش و پرورش دولت چهاردهم نیز هر روز و هر لحظه داغ شد. در سایه توجه فرهنگیان به موضوع نامزد وزارت یک بار دیگر فرهنگیان درباره دغدغه‌ها و چالش‌های این وزارتخانه در سپهر عمومی کشور به بحث و گفتوگو پرداختند. تشکیل کمیته مشورتی تعیین و بررسی گزینه مطلوب برای آموزش و پرورش نیز با حواشی زیادی همراه بود. هرچند تنوع بسیاری در میان افراد کمیته دیده می‌شد، ولی ظاهراً برخی همچنان به چیدمان افراد در این کمیته‌ها نقد داشته و دارند. در این میان، اسامی مختلفی در فضای واقعی و مجازی به عنوان گزینه نهایی آموزش و پرورش مطرح شد که برخی از اسامی به دلیل پیشینه ضعیف و عملکرد گذشته آنها، به نگرانی‌ها در میان معلمان و فرهنگیان دامن زد. برخی صاحب‌نظران بر این باورند که وزیر آموزش و پرورش هرکس باشد در این فضای فعلی نمی‌تواند عملکرد

مثبتی داشته باشد؛ زیرا مشکل این وزارتخانه، رویکردی است. تا زمانی که رویکردها نسبت به آن تغییر نکند، شاخصها به سمت مثبت رشد نخواهند کرد. از طرفی دیگر برخی معتقدند وزیر آموزش و پرورش باید سیاستمدار آموزشی همراه با توانایی در برنامه‌ریزی و رشد منابع اقتصادی باشد. هرچند این عده بر این باورند که تمام این خصوصیات در یک فرد جمع نخواهد شد، ولی به حداقل‌های این مؤلفه‌ها در وزیر پیشنهادی هم راضی هستند.

رضا نهضت، معلم با سابقه و کارشناس مسائل آموزش و پرورش، درباره حواشی کارگروه بررسی و تعیین گزینه پیشنهادی آموزش و پرورش به «شرق» گفت: «بنا بوده این کمیته‌ها با حضور کارشناسان و تشکلهای معلمان در جهت کمک به گزینه مناسب برای آموزش و پرورش فعالیت کنند. البته همیشه حول و حوش چنین اقداماتی، حاشیه‌هایی نیز وجود دارد که نباید به آن توجه کرد؛ زیرا اگر تمرکزمان روی این مسائل باشد، شاید تا چهار سال آینده هم دکتر پزشکیان نتواند وزیر آموزش و پرورش را که خروجی کمیته باشد انتخاب کند».

این معلم منتقد درباره چیدمان کارگروه‌ها و کمیته‌های بررسی گزینه‌های پیشنهادی وزارت آموزش و پرورش افزود: «درباره اعضای کمیته هیچ اجماع و استانداری وجود ندارد و کاملاً سلیقه‌ای عمل می‌شود. کسانی که در کمیته هستند باید به دیدگاه‌های رئیس‌جمهور نزدیک باشند؛ بنابراین نباید توقع داشت از تشکلهای مخالف نگاه و رویکرد رئیس‌جمهور در کمیته‌ها حضور داشته باشند».

به گفته این کارشناس آموزش و پرورش، در دنیا برای چنین اقداماتی احزاب وارد عمل می‌شوند؛ از این‌رو در کشور ما به دلیل کم‌رنگ‌بودن احزاب، باید از تشکلهای استفاده کرد. نهضت تأکید می‌کند که منتقدان باید به‌جای تمرکز بر اینکه چه کسی با چه استانداری آنجا نشسته است، به فکر رفع چالش‌های آموزش و پرورش باشند؛ زیرا این وزارتخانه در اول مهر با تعداد زیادی کلاس درس خالی از معلم مواجه خواهد بود.

وی به انتظارات بعضی از فرهنگیان مبنی بر توانایی برخی معلمان بدون رزومه به‌عنوان گزینه مطلوب آموزش و پرورش اشاره کرد و افزود: «انتظارات نابجایی میان برخی همکاران ما جا افتاده است که هرکس با توان حداقلی هم می‌تواند گزینه وزارت باشد. باید بگویم کارشناس‌بودن و یادداشت‌نویسی با وزیربودن فرق دارد. کسی که می‌خواهد وزیر شود حداقل باید پست معاونت وزیر را در کارنامه کاری

خود داشته باشد. باید بدانند در بدنه آموزش و پرورش چه خبر است. معلمی که هیچ‌گاه در بخش اداری نبوده، چگونه می‌تواند از پس چالش‌های موجود بر بیاید؟ ظاهراً کمی توهم وزیرپنداری برای برخی به وجود آمده است».

این منتقد آموزش و پرورش به شاخص‌های وزیر پیشنهادی این وزارتخانه اشاره کرد و گفت: «از مهم‌ترین شاخص‌های وزیر پیشنهادی، اشراف بر چالش‌های این وزارتخانه است. وزیر باید پست‌های مدیریتی را طی کرده باشد. باید به دور از شعارها، وعده‌های پوچ برای رفع موانع و چالش‌های موجود، امکان‌سنجی کرده و تلاش کند».

وی ادامه داد: «معاونان ابتدایی و متوسطه به لحاظ داشتن طبقه و اشراف علمی نسبت به سایر معاونت‌های این وزارتخانه می‌توانند از بهترین گزینه‌ها برای وزارت باشند. البته باید وزیر انتخابی به مواضع و افکار رئیس‌جمهور هم نزدیک باشد». نهضت به اسامی که این روزها در فضای مجازی به‌عنوان گزینه‌های پیشنهادی مطرح شده‌اند، اشاره کرد و افزود: «برخی از این افراد بسیار توانمند هستند. فقط برخی از این کاندیداها محافظه‌کارند که این روحیه در این وزارتخانه جواب نمی‌دهد. البته مطرح‌شدن برخی اسامی از بابت گرفتن تأییدیه، جای سؤال دارد».

این معلم با سابقه ادامه داد: «در میان این فهرست، اسامی برخی مستقلین و اصولگراها هم بیرون آمد که قابل اعتناست؛ زیرا برخی از آنها عملکرد مثبتی داشته‌اند».

نرگس ملکزاده درباره شاخص‌های وزیر انتخابی آموزش و پرورش و مؤلفه‌های انتخاب آن نگاه متفاوتی دارد. وی معتقد است وضعیت امروز آموزش و پرورش آن‌قدر آشفته است که یک مدیر ملی هم نمی‌تواند کاری انجام دهد؛ زیرا افراد تصمیم‌گیرنده نیستند، بلکه رویکرد حاکمیت مهم است.

این کارشناس و صاحب‌نظر در حوزه آموزش و پرورش در ادامه به «شرق» گفت: «تا موقعی که این رویکرد تغییر نکند، هیچ اتفاق مثبتی نخواهد افتاد. به همین دلیل شاید با آمدن افراد، اتفاقات کوچک و مسکنی برای آموزش و پرورش رخ دهد. به نوعی شاید باید به دنبال کسی بود که دلخوشی‌های روزمره را سروسامان دهد».

وی به شاخص‌های وزیر مطلوب اشاره کرد و افزود: «وزیر این وزارتخانه باید یک چهره آموزشی باشد که فاصله صف و ستاد را طی

کرده و در هیئت دولت جایگاه ویژه‌ای داشته باشد. به همین دلیل روی سلسله‌مراتب تأکید دارم و معتقدم باید سلسله‌مراتب مدیریتی را طی کرده باشد».

ملکزاده به شعارها و وعده‌های کاندیداهای وزارت اشاره کرد و گفت: «همه، شعار تحول را می‌دهند ولی در این سالها هیچ اتفاقی نیفتاده است. وزیر باید از تغییرات کوچک شروع کند تا در سالهای بعد به تحولات بزرگ برسد. باید به دنبال کسی بود که شعارهای دم‌دستی ندهد». به گفته وی، وزیر باید فرد آموزشی باشد و نگاه سیاسی هم داشته باشد؛ یعنی یک سیاستمدار آموزشی باشد.

این معلم با سابقه با اشاره به اینکه دولت‌های مختلف درباره در اولویت بودن آموزش و پرورش شعار داده‌اند ولی عمل نکرده‌اند، گفت: «دولت قبل هم چنین ادعایی داشته است. بارها گفته شد که نگاه شهید رئیسی به آموزش و پرورش، نگاه ویژه‌تری نسبت به سایر دولت‌ها بوده است و بارها آقای صحرایی مطرح کرد که رئیس‌جمهور شهید معتقدند آموزش و پرورش اولویت ما نیست اولیت ماست. با اینکه این حرف‌ها زده شد، تغییر امیدوارکننده‌ای در این وزارتخانه دیده نشد».

وی ادامه داد: «ما انتظار معجزه از وزیر آینده نداریم که تمام خواسته‌ها و مطالبات را به سرانجام برساند؛ ما به دنبال کسی هستیم که پیگیر و دغدغه‌مند باشد. در گذشته وزرای بر مسند بودند که نه تنها همراهی نمی‌کردند، بلکه در مقابل خواسته‌های مشروع ما می‌ایستادند و مانع می‌شدند».

ملکزاده به اسامی مطرح‌شده اشاره کرد و گفت: «برخی افرادی که مطرح شده‌اند رزومه‌های خوبی دارند، مثلاً معاون وزیر هم بوده‌اند، ولی وزارت با معاونت فرق دارد. بنابراین هرکسی با هر رزومه‌ای نمی‌تواند از پس چالش‌های موجود بر بیاید. اکنون طیف‌های بسیاری در حال رایزنی برای کسب کرسی وزارت هستند و حتی وزیر وقت هم برای ماندگاری تلاش می‌کند، اما موفقیت در ادامه مسیر مهم است که شاید کمتر کسی به آن فکر کند».

وی درباره عملکرد کمیته تخصصی این وزارتخانه ادامه داد: در کمیته‌های آموزش و پرورش درخصوص انتخاب وزیر، برنامه در اولویت نبوده و بر اساس شنیده‌ها فقط رزومه افراد بررسی می‌شد. احساس می‌کنم انتخاب‌های آموزش و پرورش رزومه‌محور با اندکی اعمال نظر است. بنابراین بعید می‌دانم از دل این کمیته‌ها وزیر برنامه‌محور

ملکزاده به فضا سازی رسانه‌های جریان مخالف در خصوص ماندگاری و ثبات مدیران اشاره کرد و گفت: «این روزها درباره ثبات مدیران هم مباحثی مطرح می‌شود که جای نقد و بررسی دارد. رسانه‌های جریان غیرهمسو به نوعی با طرح و فضا سازی در خصوص ثبات مدیران قبلی می‌خواهند این موضوع را جا بیندازند که این امر با سوگیری و جهت‌دهی همراه بوده و زنگ خطری برای مدیران بالادستی است». اما محمد داوری از اعضای شاخص سازمان معلمان نسبت به رویکرد دکتر پزشکیان در قبال تشکیل کمیته و بررسی گزینه‌های وزارت نگاه مثبتی دارد و این اقدام را بدعتی مؤثر می‌داند. او در این باره به «شرق» گفت: «اقدامی که دکتر پزشکیان در خصوص تعیین کمیته برای انتخاب وزیر در پیش گرفتند، فرایندی نسبتاً مشارکتی و مشورتی تلقی می‌شود؛ آن‌هم در کشوری که اجازه کار مدنی و حزبی داده نمی‌شود. این اقدام گامی رو به جلو است؛ زیرا نه کار هیئتی است و نه مافیایی که نگران‌کننده باشد و البته نه کار حزبی که بابت آن ذوقزده شویم. در این کمیته‌ها چند نکته مهم دیده می‌شود؛ آن‌هم اعضای کمیته بر اساس معیارهای کمی و کیفی و تناسب اعضای کمیته با مأموریت مشخص شده و چارچوبی که توسط شورای راهبری اعلام شده بود، مانند حضور نخبگان دانشگاهی، تشکله‌ها، اقلیت‌ها و... بنا بر این ترکیب خوب و مناسبی بوده است و پیش‌فرض اصلی این بوده که فراگیری و جامعیت داشته باشد».

وی با اشاره به بحث فرایند بررسی گزینه‌های این وزارتخانه در کمیته تخصصی گفت: «در این مسیر انتقاد شدیدی به کمیته آموزش و پرورش وارد است که در جای خود نیاز به بحث و بررسی دارد».

این منتقد و کارشناس حوزه تعلیم و تربیت با اشاره به اسامی منتشر شده درباره گزینه‌های احتمالی وزارت آموزش و پرورش بیان کرد: «سه نگرش و رویکرد در مورد شاخص‌های یک وزیر مطلوب وجود دارد. یک نگرش می‌گوید وزیر باید نخبه مدیریتی، با تجربه و خارج از آموزش و پرورش باشد و هم‌شان و در قامت معاون اول رئیس‌جمهوری ظاهر شود؛ یعنی وقتی وارد کابینه می‌شود همه او را معلم کابینه بدانند. نگرش دیگر بر نخبه‌گرایی تأکید می‌کند، زیرا آموزش و پرورش را محور توسعه می‌داند. بنا بر این توقع دارند که وزیر پیشنهادی توسعه‌گرا و مدیر توانمند ارشد باشد. این رویکرد مدیریت را در اولویت قرار می‌دهد. دکتر نجفی مصداق این رویکرد و نگرش است که هم رضایت فرهنگیان را در پی داشت و هم سبب تحولات شد. نگرش سوم این است که

وزیر باید نخبه دانشگاهی و صاحب نظر در حوزه تعلیم و تربیت باشد. این دسته بر این باورند که آموزش و پرورش از مشکلات مدیریتی رنج نمی برد، بلکه از نبود رویکرد نگرشی و تئوریک رنج می برد و مدیران از این لحاظ دچار فقر هستند. این گروه وقتی به تجربیات گذشته مراجعه می کنند دگر شکوهی را به عنوان گزینه مطلوبشان یاد می کنند. رویکرد دیگری هم البته وجود دارد که می گوید گزینه آشنا به آموزش و پرورش باشد، یعنی کسی که از صف تا ستاد را بشناسد و بتواند مسائل را حل کند. این عده به دنبال حل مشکلات روزمره آموزش و پرورش هستند، یعنی وزیری می خواهند تدارکاتچی و مالی باشد».

این کارشناس آموزش و پرورش ادامه داد: «البته من فکر می کنم همه دیدگاه های فوق درست هستند. این وزارتخانه باید وزیری داشته باشد که به صورت نسبی دارای این خصوصیات باشد. هرچند گزینه های معرفی شده این خصوصیات را ندارند».

به گفته داوری، وزیر باید خلأ تئوریک و مدیریتی را جبران کند و معاونت ها و مدیرکل ها خلأ اجرائی را جبران کنند. وزیر این وزارتخانه باید از مهارت اداری، انسانی و فنی برخوردار باشد. وی با تأکید بر اینکه اوضاع آموزش و پرورش خراب و ناکارآمد است، گفت: «کاسه ناکارآمدی این وزارتخانه بر سر معلمان و دانش آموزان شکسته می شود».

این کارشناس حوزه تعلیم و تربیت درباره گزینه های پیشنهادی غیرهمسو با دولت چهاردهم، گفت: «کار رئیس جمهور مشکل است. زیرا شعار دولت ملی و ائتلافی را داده است. دولت ائتلافی مربوط به جوامعی است که فرهنگ حزبی و جامعه ای مدنی دارند و طرفین ائتلاف با هم گفت و گو کنند. دولت وحدت ملی هم مربوط به جوامع سنتی و عقب مانده ای مانند افغانستان است و هنوز ملیت آنها را دور هم جمع می کند. ولی موضوع ما توسعه است و توسعه باید محور تشکیل دولت باشد. وقتی توسعه محور امور باشد، شایستگی ملاک خواهد شد».

در نهایت اینکه کارآمدی و شایستگی مسلمان و غیرمسلمان نمی شناسد. اینجا تخصص مهم است و دولت چهاردهم باید دست رد محکم به سینه افراد فرصت طلب و قدرت طلب بزند و به دنبال کارآمدی و شایسته گزینی باشد». داوری تأکید می کند که در مسیر شایسته گزینی نباید به دنبال شاخص های غیرقابل ارزیابی باشیم، زیرا این شاخص ها منحرف کننده است.

وی ادامه می دهد هرچند این روزها برخی افراد بدون رزومه هستند و

نقطه‌چین‌های رزومه‌دار هم مطرح شده‌اند؛ باید حواسمان را جمع کنیم که همین افراد مقصر وضع موجود هستند.

به گفته وی، باید به جوان‌ترها فرصت داد و افراد توانمند با رزومه‌های خوب را به عنوان مشاور در کنار نخبگان جوان برای مدیریت و پیشبرد اهداف عالی آموزش‌وپرورش قرار داد.

منصور مجاوری، کارشناس حوزه آموزش‌وپرورش نیز در کنار تأیید رویکرد دولت چهاردهم مبنی بر استفاده و به‌کارگرفتن کارشناسان، انتقاداتی هم به روند کارگروه آموزش‌وپرورش دارد. وی این مسیر را ریل‌گذاری جدیدی در بحث شایسته‌سالاری و تخصص‌گرایی در وزاتخانه‌ها می‌داند و بر استفاده از این موقعیت و فرصت تأکید می‌کند.

این مدیر اسبق وزارت آموزش‌وپرورش به رویکرد کمیته این وزراتخانه اشاره کرد و به «شرق» گفت: «یکی از مهم‌ترین مأموریت‌های این کمیته بررسی سوابق و رزومه‌ها براساس شاخص‌های تعیین‌شده، بدون حب و بغض، به دور از احساسات، باندبازی و گروه‌بازی و نیروهای خودی و غیرخودی به صورت عادلانه بوده است».

مجاوری به مؤلفه‌های وزیر مطلوب آموزش‌وپرورش اشاره و بیان کرد: «به نظر بنده وزیر از پیکره و بدنه آموزش‌وپرورش باشد. باید کسی باشد که روستا را دیده باشد. وزیر این وزراتخانه باید شهربه‌شهر با دانش‌آموزان یک‌نفره و چندنفره و چندپایه‌ای کارکرده باشد. باید بداند که یک معلم از یک روستا به روستای دیگر چگونه هر روز سفر می‌کند و دوباره شب بازمی‌گردد و با چه مشکلاتی مواجه است. وزیر آموزش‌وپرورش باید فرق کلاس کپری، کاهگلی، کانکسی و چادری را بداند و درک کند».

وی ادامه داد: «وزیر باید از بدنه آموزش‌وپرورش باشد. کسی که از مدرسه شروع کرده باشد. وزیری که مدرسه را ندیده است نمی‌تواند ضعف‌ها، قوت‌ها و چالش‌های ساختار نظام آموزشی را درک و رفع کند. امروز دانش‌آموزان با چالش‌های بسیاری مواجه هستند. خانواده‌ها نیز با فرزندان‌شان دچار چالش‌هایی هستند. اگر وزیری چهره‌به‌چهره با دانش‌آموز کار نکرده باشد از حل این مشکلات عاجز خواهد بود»

به گفته این کارشناس، حدود یک سال است که موضوع معدل و کیفیت آموزشی، مشکلات تیم‌های المپیادی و افت آنها مطرح است. رفع این معضلات همت وزیری را می‌طلبد که در همه این عرصه‌ها دستی بر آتش داشته باشد. طی‌کردن مسیر و سلسله‌مراتب از آن جهت اهمیت دارد که

با کوله‌باری از تجربه‌های عینی همراه خواهد بود و مسیر موفقیت را هموار خواهد کرد. یک اشتباه وزیر در صدور یک مصوبه یا بخش‌نامه می‌تواند بحران‌آفرین در سراسر کشور شود».

این مدیر با سابقه در آموزش‌وپرورش بر آگاهی، تسلط و دانش وزیر انتخابی در حوزه‌های مختلف، به‌خصوص اقتصادی، برنامه و بودجه و استخدامی تأکید کرد و گفت: «براساس قوانین مدیریت کشوری وضعیت آموزش‌وپرورش بسیار اسفناک است. آموزش‌وپرورش در همه شرایط به یکسری قوانین خاص خودش نیاز دارد؛ از نگاه استخدامی تا بحث‌های مربوط به قوانین». وی تأکید کرد که داشتن نگاه کارمندی به معلم، نگاهی تبعیض‌آمیز و زننده تلقی می‌شود. بنابراین باید یکسری قوانین خاص، مخصوص فرهنگیان تدوین شود و البته این قوانین خاص را وزیر کارآمد می‌تواند پیگیری و راهبری کند.

این کارشناس با سابقه آموزش‌وپرورش، سواد و توانمندی وزیر در حوزه معاونت مالی و انسانی را یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های انتخاب وزیر دانست و ادامه داد: کشتی به گل نشسته آموزش‌وپرورش را متخصص میانی تعلیم و تربیت نمی‌تواند نجات دهد؛ زیرا در حوزه تعلیم و تربیت کارشناس بسیار داریم و سند تحول بنیادین و سیاست‌های ابلاغی رهبری و سند توسعه چراغ راه مسیرند و با پیروی از آنها می‌توان در این زمینه موفق عمل کرد. بنابراین فردی که صرفاً با سابقه تعلیم و تربیت و آموزشی خواهد وزیر شود نمی‌تواند این وزارتخانه را از بحران‌های پیشرو در حوزه مالی عبور دهد».

وی افزود: «امسال سخت‌ترین مهر سال‌های اخیر را در پیش داریم. از یک طرف طبق صحبت‌های آقای صحرائی، حدود 80 هزار میلیارد تومان کسری اعتبار وجود دارد که 90 درصد آن هزینه‌های پرسنلی و اجتناب‌ناپذیر کارکنان است. وقتی شما به پیکره یک میلیون نفری بدهکار هستید و مطالبات بحق آنها در زمان معین داده نشده است، چطور انتظار دارید که این افراد در ابتدای مهر دست شما را بگیرند و همراهی کنند».

به گفته وی، براساس صحبت‌های معاون وزیر، این وزارتخانه در مهر سال جاری با کمبود حدود 120 هزار نیروی معلم مواجه است. از طرفی دیگر، گفته شده است که 170 هزار نیرو نیز بازنشسته خواهند شد. می‌توان نتیجه گرفت به طور میانگین 150 هزار کلاس درس در ابتدای مهر بدون معلم خواهند بود.

مجاوری با تأکید بر اینکه کمیته‌ها وظیفه سنگینی بر دوش دارند، بیان کرد: «انتخاب وزیر مطلوب آموزش‌وپرورش باید براساس ارزیابی دقیق از کارکرد و عملکرد افراد باشد، نه براساس اتصالات به گعده‌ها و رفاقت‌های افراد. بنابراین امیدوارم با انتخاب درست و براساس معیارهای شورای راهبری، به جامعه بزرگ فرهنگیان و دولت دکتر پزشکیان کمک بزرگی کنیم». وی به ارسال رزومه توسط نیروهای غیرهمسو با دولت اشاره کرد و افزود: «قاعده این است وقتی یک طیف فکری برنده شد، مردم توقع دارند براساس همان طیف فکری، نیروهای دولت چیده شود. اما اگر فردی متخصص و بدون تندروی باشد و خلاف جریان و سیاست‌ها و منش‌های دولت رفتار نکند، می‌تواند در جایگاه وزیر فعالیت کند؛ زیرا دکتر پزشکیان اعلام کردند که دولت فراجناحی‌اند و به دنبال آشتی ملی هستند. البته یکسری اسامی هم اعلام شده که برخی از آنها کمتر از یک سال سابقه خدمت در آموزش‌وپرورش دارند و تنها در حوزه ستاد مدت کوتاهی مسئولیت داشته‌اند».

وی تأکید کرد که با اصرار می‌گویم و تقاضا دارم خارج از بدنه آموزش‌وپرورش کسی رزومه‌ای ندهد، زیرا ما در میان یک میلیون فرهنگی، افراد برجسته و فرهیخته و افراد توانمند بسیاری داریم که برای تصدی وزارت گزینه مناسبی هستند

مجاوری با تأکید بر مطالبات و خواسته‌های معلمان و فرهنگیان افزود: «با بی‌توجهی به این قشر نباید این افراد را از مرجعیت انداخت. معلمان و فرهنگیان بهترین افراد برای ایجاد بسترهای توسعه در هر کشوری هستند. توسعه در همه ابعاد از مدرسه آغاز می‌شود؛ بنابراین توجه به این قشر از واجبات است».